

MINISTERSTVO VNITRA
odbor legislativy a koordinace předpisů
náměstí Hrdinů 1634/3
140 21 Praha 4

Č. j. MV-47834-2/LG-2025

Praha 1. dubna 2025

Ministerstvo pro místní rozvoj
odbor stavebního řádu
Staroměstské náměstí 6
110 00 Praha 1

Stanovisko – ustanovení zakládající věcnou příslušnost správního orgánu jako náležitost výrokové části rozhodnutí

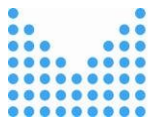
k č. j. MMR-23441/2025-82 ze dne 14. 3. 2025

Odbor legislativy a koordinace předpisů Ministerstva vnitra obdržel Vaši žádost o stanovisko k otázce, v jakém rozsahu je třeba ve výrokové části rozhodnutí uvádět ustanovení zakládající věcnou příslušnost správního orgánu. Konkrétně jde o situaci, kdy se v rámci povolení záměru podle zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), současně povolují na základě zvláštních zákonů též jiné činnosti – např. rozhodování podle § 10 odst. 4 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“).¹ Vzniká tak otázka, zda v rozhodnutí postačuje uvést ustanovení zakládající věcnou příslušnost podle stavebního zákona, nebo je nutné odkázat rovněž na ustanovení zvláštních zákonů, která zakládají věcnou příslušnost k dalším povolením, která budou zahrnuta v daném povolení záměru.

Podle § 68 odst. 2 správního řádu se ve výrokové části rozhodnutí uvedou kromě jiných náležitostí též „*právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno*“.² Podle

¹ „Souvisí-li připojení pozemních komunikací navzájem nebo připojení sousední nemovitosti na dálnici, silnici a místní komunikaci, vyžadující povolení podle tohoto zákona, se záměrem povolovaným podle stavebního zákona, rozhodne o povolení připojení pozemních komunikací navzájem nebo připojení sousední nemovitosti na dálnici, silnici a místní komunikaci, jakož i úpravě takového připojení nebo jeho zrušení stavební úřad rozhodnutím o povolení záměru podle stavebního zákona.“

² Usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2015, č. j. 8 As 141/2012 - 57, č. 3268/2015 Sb. NSS, výrok I., potvrzuje, že právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, není nutno uvést přímo ve výroku (tj. v segmentu výrokové části rozhodnutí, která vyjadřuje vlastní způsob

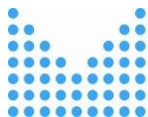
§ 10 správního řádu *jsou správní orgány věcně příslušné jednat a rozhodovat ve věcech, které jim byly svěřeny zákonem nebo na základě zákona*. Mezi „*právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno*“ je tak nutno řadit též ustanovení zakládající věcnou příslušnost. Předmětná ustanovení totiž určují, že správní orgány určitého typu (např. stavební úřady) jsou oprávněny rozhodovat nebo činit jiné postupy ve věcech stanoveného druhu (např. povolování záměrů staveb).

Správní řád výslovně nepředepisuje, v jakém rozsahu je třeba ustanovení o věcné příslušnosti ve výrokové části rozhodnutí uvádět. Přikláníme se ovšem k závěru, že rozhoduje-li správní orgán o více otázkách, přičemž věcná příslušnost k rozhodování o jednotlivých otázkách je zakotvena v různých ustanoveních (popř. i v různých právních předpisech), měla by výroková část zpravidla odkazovat na všechna zmíněná ustanovení. Obecně vzato nespátřujeme důvod k tomu, aby byly v daném ohledu činěny rozdíly mezi obsahovými požadavky na výrokovou část rozhodnutí v závislosti na tom, zda se o jednotlivých otázkách rozhoduje samostatnými rozhodnutími, nebo formálně prostřednictvím rozhodnutí jediného. Z výrokové části by podle našeho názoru mělo být určitelné, zda je správní orgán věcně příslušný k rozhodnutí o konkrétní otázce, která je předmětem řízení. Jestliže tedy například ze stavebního zákona jednoznačně nevyplývá též věcná příslušnost stavebního úřadu k rozhodnutí o připojení pozemních komunikací (v rámci povolení záměru), měla by výroková část odkazovat též na relevantní ustanovení zákona o pozemních komunikacích.

Z výše uvedené argumentace na druhé straně neplyne, že by jakékoliv opomenutí nebo jiné pochybení správního orgánu při označení právních ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, bylo bez dalšího důvodem ke zrušení rozhodnutí pro nezákonnost. Jak uvádí odborná literatura, „[o]pomenutí nebo vada v odkazu na příslušné ustanovení právního předpisu sama o sobě nemá vliv na zákonnost rozhodnutí, pokud bylo jinak rozhodnutí vydáno v mezích zákonem stanovené kompetence a zákonem stanoveným způsobem a obsahovalo by ostatní podstatné náležitosti rozhodnutí (taková situace by byla např. důvodem ke změně rozhodnutí v odvolacím řízení podle § 90 odst. 1 písm. c)³. Obecně vzato by bylo třeba při hodnocení vad tohoto typu v každém jednotlivém případě posoudit závažnost daného pochybení, přihlédnout k tomu, zda je neuvedení určitého ustanovení ve výrokové části odstranitelné interpretací rozhodnutí např. s ohledem na to,

rozhodnutí o předmětu řízení), ale postačí jejich uvedení „v tzv. *návěti (záhlaví) rozhodnutí, které je třeba pokládat za součást výrokové části rozhodnutí*“.

³ Miněno ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu. Viz Vedral, Josef. Správní řád - komentář. 2. vydání. Praha: Bova Polygon, 2012. K § 68 odst. 2, str. 609.

která ustanovení ve výrokové části správní orgán uvedl a která nikoliv, zda je chybějící související ustanovení zmíněno alespoň v odůvodnění rozhodnutí apod.⁴

Závěrem upozorňujeme, že výše uvedené stanovisko je pouze naším právním názorem; Ministerstvo vnitra není oprávněno k závaznému výkladu právních předpisů.

Mgr. Klára Štěpánková
ředitelka odboru

vyřizuje: Mgr. Jiří Totín
e-mail: jiri.totin@mv.gov.cz

⁴ Vycházíme analogicky z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2017, č. j. 4 As 165/2016 - 46, č. 3656/2018 Sb. NSS, výrok I. a II., které se však netýká odkazů na ustanovení vymezující věcnou příslušnost, nýbrž ustanovení upravujících skutkovou podstatu správního deliktu v rozhodnutí o takovém deliktu.